

Put za pronalazak svog mjesta u društvu

Nakon duljeg traženja posla i bezuspješnih razgovora nakon kojih bi mi ostalo samo razočaranje, slučajno mi pogled zapne za obavijest volonterima. Kako je ta godina bila proglašena godinom volontera, zainteresiralo me pa sam odmah potražila više informacija o tome. Lijepo mi se činilo to što sam pročitala i bez puno razmišljanja ispunila sam upitnik. Iskreno, bez nekog velikog očekivanja.

Nakon nekoliko dana stiglo je iznenađenje – poziv na razgovor u Volonterski centar. S nevjericom, krenula sam na dotičnu adresu i uvjerala se da mogu pronaći svoje mjesto u društvu, a ne biti samo domaćica. To je bio početak, u meni je još tinjalo nepovjerenje. Kada sam dobila upute gdje i kada se javiti, uslijedilo je pravo iznenađenje. Mislila sam da kao volonter možeš raditi neke poslove koje zaposlenici ne žele i da si onako, po strani, kao neki višak, ali sam se prevarila. Kada sam došla volontirati u Crveni križ Osijek, predstavili su me i s poštovanjem se ophodili prema meni. Poslove koje sam dobivala nisu bili manje vrijedni niti degradirajući, tako da sam zaista sretna, radim ono što volim, pomažem i još uz to nešto i naučim. Svaki puta nestrpljivo čekam odlazak na volontiranje, osjećam se korisnom i to me usređuje.

I dalje tražim posao, ali nakon ovog tako lijepog iskustva, koje mi je pomoglo gledati nekim drugim očima svijet oko sebe, uvijek ću pronaći nekoliko sati mjesečno za volontiranje. To je ono što me ispunjava zadovoljstvom. Trebalo bi nas biti još više jer ako smo mi bolji, učinit ćemo i život u našem gradu još boljim. Znamo staru poslovicu „Dobro se dobrim vraća!“, vjerujem u nju i ona mi je životni moto.

Milica, volonterka